

el

batall

número 151
BUTLLETÍ
ESQUELLES
juliol 2013

Índex

Editorial	3
El racó de la presidenta	3
Activitats GEAE 2012	
• Portada del pessebre	4
• Encesa de l'estrella	4
La proposta	4
Activitats GEAE 2013	
• 44è aniversari	5
• Sortides "Coneguem els nostres camins"	6
• Sortida als Pirineus	7
• Marxa de les Ermites	8
Esquellerincs	10
Batalletes	11
La Junta informa	
• Breus	12
• Assemblea ordinària 2013	13
Racó poètic	13
Fins on arriben els Esquelles?	12
L'ovella negra	13
Alta muntanya	
• Tour Du Montblanc	14
L'ovella negra	15
Col·laboracions socis	
• Graus de dificultat en vies ferrades	16
• Un equip, 100 Km, una Causa. Trailwalker 2013	17
• Cap d'any a Montgarri	18
• Des d'Amer i per a turistes	18
• La conservació dels butlletins: una fita per al futur	19

EDITA: Grup Excursionista Amerenc Esquelles (GEAE)

CONSELL REDACTOR: Irene Bosch, Noemí Casadellà i Isabel Junquera

MAQUETACIÓ: Adriana Fontàs

CORRECCIÓ DE TEXTOS: Servei Comarcal de Català de la Selva

FOTO PORTADA: Josep Fontàs
1r premi concurs Nummulit 2013

IMPRÈS EN PAPER RECICLAT

Calendari d'activitats 2013

GENER

Dia 11, Assemblea ordinària de socis/es

Dia 19, Sortida a la neu

Dia 27, Coneguem els nostres camins

FEBRER

Dies 2 i 3, Aplec de Sta. Brígida i III concurs de fotografia Nummulit 2013

Dia 24, Coneguem els nostres camins

MARÇ

Dia 9, Aniversari del Grup

ABRIL

Dia 21, Sortida naturalista

Dia 28, Coneguem els nostres camins

MAIG

Dia 12, Ruta de les ermites

Dia 26, Coneguem els nostres camins

JUNY

Dia 15, Ruta als Pirineus

Dia 30, Coneguem els nostres camins

Edició d'El Batall

JULIOL

Dia 12, Concurs de Composició de Sardanes "Vila d'Amer". Memorial Pere Fontàs

Dia 20, Ruta nocturna

OCTUBRE

Dia 6, La Ruta

VI Mostra d'audiovisuals de muntanya i aventura: Cingle de Sta. Brígida

DESEMBRE

Dia 22, Portada del pessebre

Edició d'El Batall

Col·labora

Ajuntament d'Amer

Contacte

Grup Excursionista Amerenc Esquelles

Plaça del Monestir, 5 (Can Boles)
17170 AMER – (Girona)

esquelles@hotmail.com

www.esquelles.org

www.facebook.com/gea.esquelles

Estem de moda? Estem de moda!

La primavera tan escassa que hem tingut sembla que ha fet venir ganes a tothom d'estar a l'aire lliure aprofitant els pocs caps de setmana de treva meteorològica; però més enllà d'això, diríem que hi ha una remor de fons que ens indica que les activitats excursionistes i, sobretot, les activitats esportives a l'aire lliure, estan vivint uns moments daurats.

Maratons urbanes, maratons de muntanya, curses d'orientació, marxes populars, raids, rutes i travesses, entre d'altres, estan incrementant el nombre de participants i s'estan fent cada vegada més populars.

El muntanyisme és notícia, veiem anuncis de televisió protagonitzats per icones de la resistència com en Kilian Jornet i activitats com la Trailwalker esdevenen referents com a activitats insuperables en captació de fons per a projectes en països en vies de desenvolupament.

La bona notícia: que cada cop som més persones que dediquen temps a estar a l'aire lliure i es posen en contacte i comencen a conèixer la feina d'entitats com la nostra. El repte: aprofitar aquesta moda per donar a conèixer, tant com ens sigui possible, valors que el Grup Esquelles porta a dins des de sempre. Quan es parli del cim que assoleix algun/a alpinista de renom, recordem-nos de parlar del xerpa que l'acompanya; quan es parli del grau de les vies d'escalada, parlem de qui assegura el/la company/a; quan parlem del nombre d'assistents a una marxa, parlem de qui s'ha llevat a les 6 h per coure les botifarres!

Que tingueu un bon estiu i... no us oblideu d'anar a la moda!

AMUNT I ENDAVANT!

Consell redactor

EL RACÓ DE LA PRESIDENTA

Aquest any n'hem fet 44!

Això vol dir multitud d'activitats ben diversificades, ben variades. Quan hi penses pots caure en la temptació de dir: quin gruix d'hores dedicades, quants esforços, quants maldecaps..., però també hi ha l'altra cara de la moneda i pots pensar: quant que hem après, quant que hem viscut.

Hem après a organitzar, a planificar i a coordinar, a defensar idees, a renunciar-hi, si feia falta, i a acceptar les dels altres.

Hem après a obrir camins, a desbrossar, a fer senyals –ni molt amples ni molt estretes–, a dissenyar rutes, a descriure-les, a escriure-les i a publicar-les.

Hem après a restaurar, a repicar la pedra, a fer pasta, a pintar.

Hem après a fer circulars, butlletins i Batalls, també a comunicar-nos amb les noves tecnologies. A fer concursos i exposicions.

Hem après a descobrir les muntanyes i a gaudir-ne en diferents modalitats, a orientar-nos i a calcular el temps, el de l'anada i el de la tornada.

Hem après a sentir aquella cosa que ens fa sentir tan bé quan arribem a un cim i que no sabem explicar amb paraules.

Hem après a tenir complicitats entre diferents generacions fins el punt de compartir els mateixos objectius.

I, el més valuós de tot, és que hem après a conviure, a compartir i a estimar. Sabem alegrar-nos quan a la vida dels companys i companyes hi passen coses bones i sabem fer-los costat quan viuen moments feixucs, moments de pèrdues.

Valorar aquesta altra cara de la moneda és la que, amb tota seguretat, ens ha conduït fins els 44 anys.

Desitjant que en complim molts més!

Carme Pujol

Portada del pessebre

16 de desembre

Última activitat de l'any... Caminada matinal per portar el pessebre de pa fet per la Consol, la Mercè, en Robert, la Júlia i en Josep. Una passejada d'anada i tornada des del coll de Nafre fins a Sant Gregori, amb unes boniques vistes per poder contemplar entre converses.

Encesa de l'estrella

24 de desembre

44è aniversari

8 i 9 de març

Documental *Pirates*

PIRATES??? I ara què fan aquesta gent dels Esquelles, no van a la muntanya? Això de pirates té a veure amb el mar, oi!? És el que vaig pensar en un primer moment en llegir el programa.

Doncs bé, us faré un resum d'aquest documental de muntanya, o més ben dit d'escalada, que va ser molt interessant.

A finals dels anys setanta un grup de joves es va iniciar en l'escalada a la muntanya de Montserrat. Els diumenges al matí agafaven el tren com uns joves més que anaven a escalar i després, més endavant, van formar el grup. Quedaven els diumenges al matí a les escales de la catedral de Barcelona per anar cap a Montserrat.

Ho fan de tal manera que trenquen convencionalismes i esquemes. Resulta que per fer vies noves desvestien les que hi havia, i això va donar el nom al grup: Pirates. Eren agosarats i autodidactes, anaven pel seu compte sense que ningú els ensenyés res.

Dissenyaven les vies amb dibuixos i els posaven noms de cançons dels Rolling Stones, Jimi Hendrix... Tenien un uniforme comú, un jersei de color negre amb una ratlla blanca fet per les seves mares. En el reportatge un comenta que encara ara se'l posa per anar a escalar.

Van durar uns tres anys com a grup i al cap de trenta anys es tornen a reunir per fer aquest documental.

Hi ha una versió reduïda del documental a TV3: Pirates - Televisió de Catalunya, del dia 15 de novembre del 2012, per si us interessa veure'l.

Júlia Colomer

Sopar

Quedem a dos quarts de deu al monestir per anar al sopar d'aniversari. Com cada any quan veig la gent que s'espera al monestir, vestits amb el folre i les samarretes dels Esquelles, me n'adono que no porto res vermell! Massa tard. Agafem els cotxes i ens dirigim cap a Anglès, a Ca l'Elisa. M'acompanya una amiga que fa molts anys que viu a Barcelona i a qui se li acudeix venir-me a visitar just el cap de setmana que celebrem l'aniversari d'Esquelles. Es passa tot el trajecte preocupada perquè no coneix a ningú: "Tranquil·la! Seiem junts, cap problema." Arribem al restaurant dels primers (cosa ben estranya!) i ens reben els organitzadors, és a dir, la Irene, la Laura, la Ceci... "Quants serem aquest any?" "39". La meva amiga empassa saliva i entra a la sala com un xai a l'escorxador. En pocs minuts tothom va arribant i ocupant els llocs a la taula. La distància que ens separa dels joves em recorda que els anys passen inexorablement. Deu minuts més tard i mentre esperem el generós pica-pica, m'adono que la meva amiga fa estona que no diu res. Em giro cap a ella i ja la veig engrescada parlant amb la Pilar i la gent del voltant. Comencen a arribar els plats i les converses es van animant. Aquest any els joves no ens fan treballar tant com l'any passat, però tot i així ens divideixen en equips amb l'objectiu d'arribar al número 44 (que és els anys que fa esquelles) a través d'operacions matemàtiques amb les edats dels membres del grup. Missió im-

possible! Estratègies, sumes, restes, i tornar a començar. Mentre els papers es van omplint de gargots indecifrables perdem el món de vista per uns moments. Tot aquest esforç mental es veu recompensat amb l'arribada dels segons plats. Recuperades les forces, ens proposen un altre repte: dividits en dos grups i lligant totes les peces de roba de color vermell, hem d'aconseguir la cadena vermella més llarga (m'ho haig d'apuntar en algun lloc per a l'any vinent: roba vermella!). I surten les peces més sorprenents dels llocs més impensats. Gent decidida, que no dubta a fer el que calgui per tal que guanyi el seu grup! Sento com riu la meva amiga i li pregunto si s'ho està passant bé. "Quina sort que tingués a Amer de poder ser dels Esquelles!", em comenta amb to de confiança. Amb les postres arriba l'apagada d'espelmes, el pastís d'aniversari i l'himne dels Esquelles. A mesura que passen les hores comencem a intuir el final, però lluny d'entristir-nos ho celebrem amb més cançons i alegria. No pot fallar *La Taitona*, que ens uneix entrellaçats. I arriba el moment de marxar. Arribem a casa cansats i contents. Abans d'anar a dormir la meva amiga em diu:

-L'any que ve podré tornar a venir?

- I tant! Ja hi pots comptar!, però recorda portar roba vermella...

Felicitats, Esquelles, per aquests 44 anys i pels que vindran!

Moisés Garcia

LA PROPOSTA

El volcà de Sant Marc (Sant Feliu de Pallerols)

Si un dia us lleveu i no sabeu què fer aneu al volcà de Sant Marc. Un indret ben a prop de casa on podreu gaudir de la terra volcànica entre faigs i castanyers. L'itinerari comença al mateix punt de la pujada a la Salut i està degudament senyalitzat. Un camí ben fressat pel bell mig del bosc ens porta a dalt de tot d'un turonet, el qual ens ofereix una vista magnífica del poble de Sant Feliu de Pallerols i el seu entorn. Caminant a pas de *patufet* hi arribareu en tres quarts d'hora. Val la pena endur-se alguna cosa per menjar i jeure al gran prat del volcà. També hi trobareu una font, però us

recomanem que no hi begueu perquè els ramats de xais ho fan cada vegada que pugen a pasturar.

És molt bonic anar-hi a la primavera per la verdor del paisatge i a la tardor per l'explosió de colors del bosc.

Família Samblàs i Fontàs

Nota del Consell Redactor: per motius de maquetació aquest escrit no es va poder incloure en El Batall anterior.

Sortides "Coneguem els nostres camins"

DARRERES SORTIDES

Gener - Juny 2013

27 de gener (sortida 17)

Hostal del Fang – les Bohigues- Fornics- castell d'Ases – coll del Puig del Moro – trencall de la Blanquera de Dalt – carretera de Fornics – les Bohigues – Hostal del Fang

Hores de marxa: 2 h

Participants: 31

Trobada a 2/4 de 9 a la plaça del Monestir. Sortida des de l'Hostal del Fang

Primer "coneguem" de l'any 2013! Amb un bon fred matinal, vam sortir de l'Hostal del Fang 31 persones amb ganes de caminar i conversar. Un bon nombre de persones tenint en compte les últimes sortides dels "coneguem"! El que més va agradar va ser la visita a Fornics, una petita casa construïda aprofitant una immensa pedra, i el castell d'Ases, que poques persones havien visitat. Al final de la passejada, alguns van seguir caminant fins al bicicarril per acabar de cansar les cames. D'altres van anar a l'Hostal del Fang a fer un toc ben merescut.

24 de febrer (sortida 18)

Amer – Santa Brígida – font de Can Catau – camí de les gorges – la Massia – camp de fútbol- camí Voramera – pont del Solivent – Amer

Hores de marxa: 2 h

Participants: 11

Sortida de la plaça del Monestir a 2/4 de 9

A 2/4 de 9 del matí ens trobem 11 persones disposades a fer la sortida d'aquest mes, malgrat que fa força fred. Camí de Santa Brígida amb pas ferm i a mitja pujada ja notem que el cos comença a entrar en calor. Ens hi plantem en un no res. Visitem l'ermita (hi ha algú que no l'ha vist mai) i ens felicitem per l'obra feta. Continuem el nostre camí i ens trobem amb alguns corredors de la marxa de Bonmatí, fins a la font de Can Catau. Hem d'anar fent aturades per deixar-los passar. Esmorzem a la font i continuem la ruta. Ens endinsem al camí del Torrent, on baixa poc aigua, però podem gaudir de les formacions que fa la calç amb l'aigua. Arribem a les basses, l'aigua és cristal·lina i tots quedem meravellats. Sortim a la pista de Can Catau fins a arribar al camp de futbol. Ens decanem pel camí del Voramera fins al carrer de la Barroca i arribem a la carretera quan son més o menys les 12 del migdia, tothom content d'haver fet una sortida molt relaxada!

Mes de març: no hi ha coneguem, perquè el diumenge 24 és Diumenge de Rams i el 31 és Setmana Santa

28 d'abril: no hi ha sortida perquè es va programat la sortida naturalista.

26 de maig (sortida 19)

Font del Turó – Can Molsa – la Plana – Mines de Barita – puig de les Sorres – coll de Bou – Lloret Salvatge – camí dels Xais – el Gallissà- carril bici – Amer

Hores de marxa: 4 h i 10 m

Participants: 15

Sortida de la plaça del Monestir a les 8 del matí

A les 8 del matí, ens trobem a la plaça 15 persones i dos gossos per tal de gaudir d'un bon matí. En principi tenim un cel totalment blau, però fa fresca. Font del Turó amunt i en un no res ens plantem a la Plana. Continuem en direcció a les Mines de Barita i arribem al coll de les Sorres esbufegant de la pujada. Passem pel puig de les Sorres fins a arribar al coll de Bou, on ens retrobem amb el grup mes avançat i esmorzem a peu dret perquè està tot moll. Seguim l'itinerari previst en direcció a Lloret Salvatge, un corriol molt bonic que ve tot de baixada. Visitem l'ermita de Sant Agustí, fotos, i continuem el camí en direcció al camí dels Xais, a partir d'aquí ja no trobarem més al grup avançat. Des del camí dels Xais gaudim d'una vista perfecta de la pedrera; arribem al coll de les Saleres Vells, on també hi ha molt bona vista ja que el paisatge és d'una verdor exuberant. Pista avall fins a arribar a la casa del Gallissà, seguim pel carril bici i en mitja hora arribem a Amer. Ens acomiadem el grup de ressagats que quedem quan són la una del migdia.

PROPERES SORTIDES

Juny - Desembre 2013

30 de juny (sortida 20)

Amer – carril bici – pont del Pas- teral – camí Voramera – gorga de Can Paulí – camí de l'Aragonès – camí del reg – Amer

Sortida de la plaça del Monestir a 2/4 de 9

Hores de marxa: 2 h 45 m

Al juliol i a l'agost no se'n faran.

29 de setembre (sortida 21)

Amer – carril bici – Sant Genís – Terrers – l'Obac – la Fonderia – Maibosc – Torre d'en Barra – trencall del Colomer de Dalt – el Colomer – font Picant – font d'en Fàbregues – font dels Capellans – camí del reg – Amer.

Sortida de la plaça del monestir a les 8 del matí

Hores de marxa: 3 h 50 m

27 d'octubre (sortida 22)

Sant Climent – can Mata – carretera de les Serres – grau de Santa Maria – Sant Roc – coll de Sant Roc – Santa Lena – pla de Porriol – Tres Rocs – Roca Bandera – Puig Dalí – carretera del Llapart – Sant Climent

Trobada a la plaça del monestir a les 8 del matí. Sortida de sant Climent

Hores de marxa: 3 h 35 m

24 de novembre (sortida 23)

Amer – carril bici – el Colomer – trencall del Colomer de Dalt – les Fontiques – carretera vella de Sant Martí – el Mont – la Berenguera – Amer

Sortida de la plaça del monestir a dos quarts de 9 del matí

Hores de marxa: 3 h 15 m

Josep Fontàs

Sortida als Pirineus

15 de juny

A continuació us transcrivim sensacions i comentaris d'alguns dels participants. A tots ells els agraïm la col·laboració. Havien de respondre amb una frase la pregunta:

Com definiríeu la sortida d'avui?

Com ja sabeu, en la sortida s'oferien diferents opcions de ruta segons nivell de dificultat; us indiquem la "versió" que cada persona va escollir.

Una mica més de la ruta programada: Queralbs – Coma de Vaca – Camí dels Enginyers – Núria – Queralbs.

• *Una sortida espectacular amb molt bon temps, bona companyia, vistes impressionants i amb una natura desbordant de colors intensos i amb molta aigua.* **Xavier Armangué**

• *Excursió molt maca, molt assequible, molt ben portada, amb paisatges preciosos i vàrem anar a un molt bon ritme i amb les parades molt ben marcades per fer un petit mos.* **Silvia Nierga**

Ruta programada: Queralbs – Coma de Vaca – Camí dels Enginyers – Núria. Participants que contesten després de més de 7 hores de camí.

• *Fantàstica.* **Jordi Piñana**

• *Bona companyia.* **Jordi Garangou**

• *Vistes molt boniques.* **Dolors Castells**

• *Gran dia per veure un bon desglaç.* **Vicenç Feu**

• *Salts d'aigua espectaculars.* **Laura Feixas**

• *Ha estat una sortida perfecta, tant perquè el dia ens va acompanyar, fins i tot cap al migdia, quan feia més calor, es va mig tapar... i tot el recorregut immillorable! També el fet que hi anéssim en dies de màxim desglaç va ser una passada, amb els salts d'aigua que hi havia.* **Gran organització! Jordi Fontàs**

• *Un dia molt assolellat amb bona gent i companyia, amb qui vàrem compartir paisatges i uns moments feliços. Esperem la propera.* **Joan Lopez de Coca**

• *La claror del sol, la verdor dels prats, el respecte de les muntanyes, el soroll de l'aigua i els rostres de felicitat en finalitzar la caminada...* **Gràcies. Carles Paredes**

Ruta alternativa: Fontalba – Núria

• *El que m'ha agradat més han sigut les vaques i el cremallera.* **Aniol Samblàs** (un esquellerinc)

Ruta alternativa: Queralbs – Núria amb cremallera

• *Amb emoció continguda i fent zigzagues, anem amunt, amunt amb el cremallera, i abans de tocar el cel ens aturem a la Vall de Núria per venir a retrobar els caminants. Les hores passen entretingudament i quan els dividim tot és alegria. Tennen les cames cansades, però amb la mirada lluent i plena de satisfacció ja ens diuen tot el que han viscut.* **Estel Roig**

Marxa de les Ermites

12 de maig

El passat 12 de maig, a les 8 del matí, ens trobarem tots els engrescats a l'Estació d'Amer per fer plegats la **Marxa de les Ermites**. Es respirava molt bon ambient, i es preveia una molt bona organització.

Sortida a les 8 en direcció a **Santa Brígida**, intentant pujar el més ràpid possible juntament amb en **Carles Paredes**, ja que la intenció era fer-la en el mínim temps possible.

Un cop fet el cim, tot i que costava respirar, seguirem cap a la **font de Can Catau**, on el camí era més assequible perquè era baixada fins a arribar a lloc. A la font ens vam trobar el primer avituallament, que ens va ajudar a recuperar les forces per seguir endavant cap a **Santa Lena**. Aigua, fruita variada i uns quants bufets... i som-hi!

Agafarem el camí que ens hi portava, tot caminant ràpid i corrent en els llocs que ens ho permetien. A mig camí vam passar una noia jove (l'**Ànnia**), que es va posar al nostre costat per seguir-nos. El ritme donava la possibilitat de presentar-nos i ens va dir que feia la marxa curta.

Amb en Carles ens vam mirar i vam comentar que, per ser tan jove (ens va dir uns 14 anys), tirava i aguantava bé el ritme (hahaha).

La conversa entre els tres ajudava a fer camí fins a Santa Lena, on ens vam trobar les "Carmes" en el segon avituallament; van felicitar l'Ànnia per ser la primera noia a passar per allà.

Tornarem a menjar fruita, a beure aigua, i ja només ens quedava anar cap a la **Torre de Roca-salva** a l'Ànnia i **Sant Roc** a en Carles i a mi. Allà ens acomiadarem fins a l'arribada!

El camí de Sant Roc el vam fer amb tranquil·litat, ja que sembla que no però puja! Tot el camí comentant la jugada de com seria la baixada i que les cames començaven a notar el cansament.

Ja a Sant Roc en Carles em va comentar que feia temps que no corria, i que no arribava fins a Sant Roc encara més. Allà, mentre baixàvem, li vaig comentar que la baixada es feia llarga i que si aguantàvem bé això ja ho teníem.

Tot fent baixada, intentant no caure enmig dels corriols, seguirem les marques fins a arribar al tercer i últim avituallament. Era l'última reposada fins a l'arribada.

Seguirem en direcció a la Torre de Roca-salva, que per camins i corriols ens duria fins a sobre el Solivent. Enmig d'aquest camí, vaig perdre en Carles, però seguia cridant per animar-lo, que això ja ho teníem.

I ara sí, un cop passant pels diferents carrers del poble que et portaven fins a l'arribada, anaves mirant i pensant: "Fa un moment era allà!", mentre encaràvem l'última pujada fins a l'Estació, on vam aturar el rellotge i posar fi a la Marxa de les Ermites.

Des d'aquí volem felicitar el **Grup Excursionista Amerenc Esquelles** per la tasca i l'organització de l'esdeveniment, i animar-los a seguir **"amunt i endavant!"**

Carles Paredes i Jordi Serrano

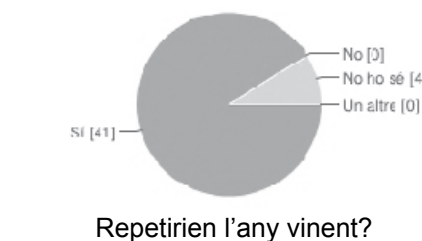
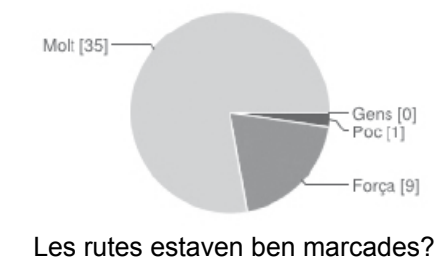
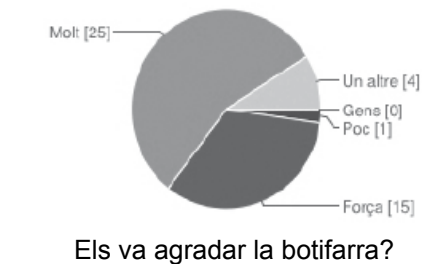
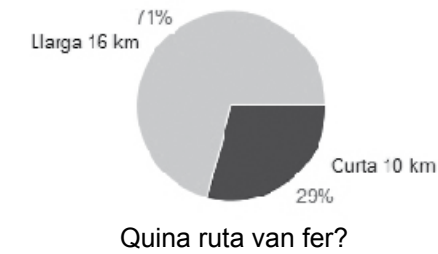
Noves versions d'activitats emblemàtiques: la MARXA de les Ermites

Aquest any vam introduir alguns canvis a la nostra marxa de les ermites. Dues rutes, poder triar entre esmorzar a mig camí o a l'arribada, una difusió d'acord amb les noves tecnologies, una botifarra per refer o recuperar les forces...

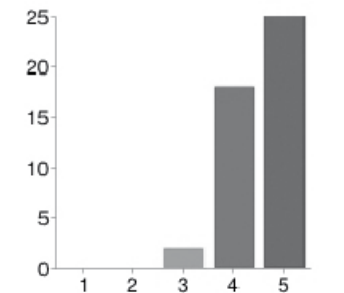
Aquests i altres aspectes van fer que als marxaïres de sempre se'ns unissin altres tipus de participants. Els caminaires oficials dels diumenges; aquells que tenen un calendari de marxas al disc dur del seu cap i que cada setmana en fan alguna. Aquests solen recopilar tots els fullets que es troben a cada marxa, bé del parabrisa del seu cotxe, bé de les taules d'inscripció. Aquest estereotip de participant sol anar a un ritme força ràpid i constant, però tenint sempre temps per a la conversa. Els corredors; d'aquests n'hi ha de dos tipus, els que s'ho agafen com si fos una cursa d'alt prestigi, i els que simplement pretenen córrer un xic acompanyats i per camins diferents als habituals de la seva pràctica esportiva. Ambdós estereotips només els veus a la sortida, però fan un bon piló i un bon ambient als moments previs. Les famílies; aquelles que, amb molt bon encert pel meu parer, gaudeixen plenament d'una activitat a l'aire lliure, inculcant valors i hàbits saludables als seus. I finalment la resta; els qui, més o menys ràpid, amb la colla de sempre o amb noves coneixences, fan anar tan ràpid les cames com la llengua, no pas per cansament, sinó per xerrera. No falta tema ni temps per a les fotografies.

En qualsevol cas, tots gaudim plenament, a la nostra manera, del paisatge i de la ruta. Tothom acaba satisfet de l'activitat física feta, de la companyia, de les bones sensacions que et deixa fer activitats d'aquest tipus. Enguany els hem volgut a tots, i l'organització ens n'alegrem del bon ambient assolit i del nombre de gent que va voler gaudir dels nostres camins i corriols, uns 250 sense comptar l'organització.

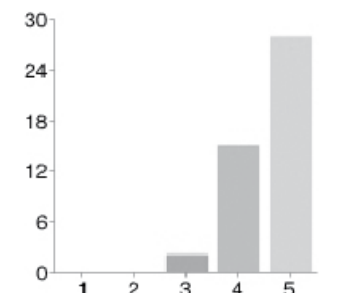
Què diuen els participants...?

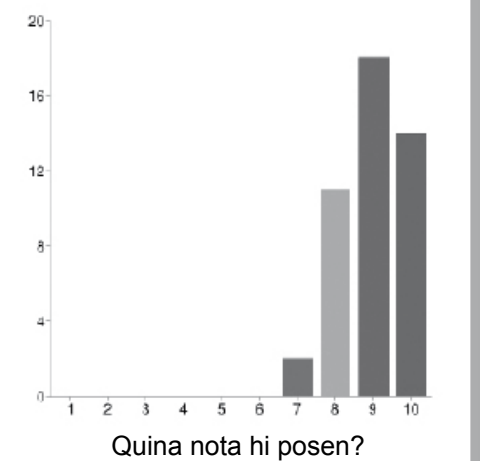
La gent va esmorzar a...

Els van agradar els itineraris/rutes?

La marxa estava ben organitzada?

Quina nota hi posen?

Tot això ha estat possible gràcies a la implicació de la gent que ens ha ajudat; avituallaments, transport, difusió, compra, previsió, marcatge... I és que hi ha coses que les noves tecnologies no poden substituir, i sort n'hi ha, perquè les persones, tot i el progrés, són

el motor de tota activitat. En definitiva, la valoració que en fem és molt positiva. Amb ganes de continuar promocionant els nostres camins i corriols, així com el patrimoni del nostre municipi.

Grup Esquelles

Pinteu les coses que fareu servir aquest estiu i escriviu-hi el nom!

G _ _ _ _ _

B _ _ _ _ _

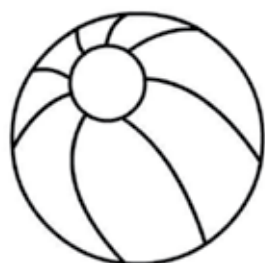
G _ _ _ _ _

G _ _ _ _ _

F _ _ _ _ _

P _ _ _ _ _

M _ _ _ _ _

T _ _ _ _ _

U _ _ _ _ _ D'A _ _ _ _ _

El Batall inicia apartat per als més menuts i per als que ja han crescut una miqueta: els Esquellerincs. En aquesta secció hi trobareu endevinalles, dibuixos per pintar, mots encreuats, enigmes, entreteniments i tot allò que ens feu arribar, menuts i famílies, perquè petits i grans puguem gaudir del nostre butlletí.

Moltes gràcies!

Envieu-nos les vostres col·laboracions a esquelles@hotmail.com o feu-les arribar a qualsevol membre de la Junta.

Aquest apartat té com a objectiu preservar aquells records d'anys passats, explicant anècdotes, excursions, campaments...

Al Cau del grup hi ha "el gran llibre", on es van recollir alguns d'aquests escrits. A continuació us en transcrivim un, de fa només uns 40 anys! No ha passat per correcció per tal de plasmar tal com es va escriure.

La Salut. 24 de març de 1973

Marchem d'Amer a les sis amb el cotxe de línia. Components: Consol, Raul, Carme II, Josep M^a, Pere II, Montse II, Carme I, Mª Àngels, Rosa II, Pilar, Antonieta i Júlia. Arribada a Sant Feliu de Pallarols a un quart de cinc de set. Seguidament caminem més d'una hora. A mi em sembla i arribem a la Salut a tres quarts de vuit. Anem a posar les tendes a dalt dels prats. Hi feia molt de vent, vam estar una estona buscant el lloc per acampar. La tenda petita de seguida va estar però la grossa quan casi ja la tenim muntada es va tornar a desmontar perquè els pals no es posaven bé. Després anem al bar a fer el toc i escalfar-nos els peus i mans. A dos quarts d'onze varem anar a missa, aquesta semblava que havia estat celebrada pel "mossen llampec". El coro havia preparat unes cançons les quals, menys dues vam tenir temps de cantar-les durant la "marcha". La Missa també va estar animada pel "divertido siglo". A tres quarts d'onze va acabar-se la "marcha". Seguidament varem pujar a sopar uns a la tenda petita i els altres a la grossa. Alabat el sopar tots estavem a la grossa per celebrar l'entrada de dues noves membres, mentre en

Josep M^a feia jocs amb les cartes. Cap d'un rato varen venir els que faltaven acompanyats d'en Jesús amb el seu cotxe que erent: Josep I, Jaume i Salvador. A les dues varem anar a dormir, set a la tenda petita i els altres a la grossa. A la primera hi havia tres de la banda (Raül, Pere I i Josep M^a). Feia un vent molt fort que no deixava dormir a ningú junt amb les xerrades de tots. Al final ens varem adormir.

A les sis del matí uns quants s'han despertat i hem sentit la pluja que queia, els de l'altra tenda també han començat a fer fressa. Fins a tres quarts de vuit no hem esmorzat, els de la nostra tenda, quan hem acabat hem anat a baix a prendre el cafè i lillet i a rentar-nos la cara. A les nou hem tornat a pujar i els de l'altra tenda estaven smorzant, cap d'un rato han anat cap al bar i en Raül, Pere I, Josep M^a i Júlia ens hem quedat a la tenda jugant a cartes. Encara plovia i la boira semblava que s'escampava una mica. Passat un temps varen venir els altres i la Carme II va fer un crit dient que nevava, però que al tocar a terra es fonia.

A dos quarts d'una la Mª Àngels i la Rosa II han marxat a Amer en el cotxe que passa a la una. A la una ha tornat a nevar i cada vegada més fort. A un quart de dues hem començat a dinar. Mentre tant la neu queia grossa i quedava a terra formant una alfombra blanca. Després de dinar molts van quedar a fer boles de neu. Més tard les tendes van ésser desmuntades, mentre feia molt de fred i s'ens congelaven els dits dels peus i mans. A les tres varem baixar al bar a fer el cafè, després de fer això estavem tots assentats, uns mirant la tele, altres jugant a cerilles, o potser, que en Pere I hi ha guanyat tres paquets de cigarretes. Marxem de la Salut a un quart de sis. Ens hem dividit en dos grups, uns amb cotxe i els altres a peu. Els del cotxe hem arribat a Sant Esteve de Bas a un quart de set. Anem cap al poble a l'altra parada dels cotxes mentre fem fotos al Puig Sacalm, que està ben nevada. A les set va passar el cotxe i a Sant Feliu varem pujar es altres que anaven a peu. A les vuit varem arribar a Amer.

Júlia

Breus

SUBVENCIÓ DE
LA DIPUTACIÓ DE GIRONA

El passat mes de febrer se'ns va concedir la quantitat de 500 € per a la Mostra d'Audiovisuals de Muntanya i Aventura, que se celebrarà el proper mes d'octubre.

CARNETS DE SOCI

El 2009 per celebrar els 40 anys de l'entitat es va editar un nou format de carnet que es va fer arribar a tots els socis i sòcies. Des de llavors no s'han tornat a editar. Qui vulgui tenir-lo, el pot demanar a través del correu electrònic o de qualsevol membre de la junta. S'acorda que a partir d'aquest 2013 s'enviarà el carnet als socis nous amb el Batall del semestre en curs.

BANDERA NOVA
AL CASTELL D'ESTELA

Des del 12 d'abril el castell d'Estela ja torna a tenir bandera. Donem les gràcies a la Dolors Casacuberta, que va proporcionar la roba.

ACTIVITATS ANUL·LADES

Durant aquest primer semestre d'any es van haver d'anul·lar dues de les activitats programades per culpa del mal temps. Ens referim a la sortida a la neu del 19 de gener i la sortida naturalista del 28 d'abril. Es tornaran a programar per al proper any.

NOVETATS SOBRE
LA VEGUERIA

El mes de març es va elegir el nou veguer: Francesc Francès, del Centre Excursionista de Palamós.

El passat 24 de maig es va celebrar Amer la reunió mensual de vegueria, amb una participació de 28 persones.

NOUS/VES SOCIS/ES:

Codina Parra, Azalais	838
Sala de Ribot, Xavier	839
Ruiz de Morales Casademont, Ricard	840
Casellas Fabrellas, Anna	841
Pujol Ramírez, Joan	842
Prenafeta Panicot, Aina	843
Prats Sallés, Josefa	844
Abellaned Sanchez, Antoni	845
Simon Gifré, Meritxell	846
Moreno Gamell, Josep	847
Moreno Parra, Alberto	848
Díaz Carretero, Sebastià	849
Junquera Serrat, Quirze	850
Cullell Bravo, Eduard	851
Carbonés Mitjavila, Ariadna	852
Arnau Roura, Eira	853
Armela Riera, Marc	854
Auguet Saubí, Carles	855
Cullell Puig, Josep M	856
Martin Gelada, M. Rosa	857
Cullell Martin, Aida	858
López de Coca Armengau, Joan	859
Navinés Escala, Eulàlia	860
Hernández Moya, Ruben	861

ANC

Com a entitat ens vam adherir a l'ANC (Assemblea Nacional Catalana).

QUOTES
DELS SOCIS I SÒCIES

Es recorda a tots els socis i sòcies que han de notificar els canvis bancaris o la baixa del grup abans d'inici d'any, per tal de poder-nos estalviar el cost dels rebuts retornats; en cas contrari es cobrarà el cost que es genera al soci.

Assemblea ordinària 2013

Es va celebrar l'11 de gener al cau amb l'assistència de 17 socis i sòcies. Aquí el resum dels temes tractats:

2. Memòria d'activitats 2012: S'han realitzat 9 sortides "Coneguem els nostres camins", 2 sortides al Pirineu, un taller d'astronomia, una sortida naturalista i s'ha col·laborat en les organitzacions del Memorial Pere Fontàs i de l'Aplec Solidari. Com a sortides tradicionals s'ha organitzat la Ruta, la marxa de les ermites, la ruta nocturna i la portada del pessebre. Com a activitats pròpies s'ha organitzat la Mostra d'Audiovisuals de Muntanya i Aventura (enguany la 5a edició) i l'apec de Santa Brígida.

Altres: Col·laboració del grup amb tasques d'assistència a la Trailwalker a més dels 6 socis i sòcies que van participar-hi. Trobada de padrins de

camins realitzada el 24 de novembre i estrena de nova pàgina web (www.esquelles.org).

3. Programació d'activitats 2013: Sense comptar els "Coneguem els nostres camins", s'han programat un total de 10 activitats que es poden veure a la web o al calendari de butxaca.

4. Estat de comptes: El total d'entrades ha estat de 8.894,58 €, el de sortides d'11.911,24 € i el saldo a data 31/12/2012 és de 15.541,82 €.

5. Altres informacions:

- S'han venut un total de 30 llibres *Per camins i corriols* i un total de 3 llibres *Apunt històric*.
- S'han tramitat 67 targetes federatives, majoritàriament la C catalana, seguida de la C habilitada, etc.

- El novembre del 2012 ens va arribar la carta d'aprovació dels nous estatuts.

- La Cecília Bosch ha dimitit com a vocal del grup.

- Principals acords de junta 2012: instal·lació de noves plaques solars a Santa Brígida amb un cost de 3.000 €, sol·licitud de 500 € a la FEEC per a la Mostra d'Audiovisuals, senyalització de "prohibit motos" i "d'avís de cadena" a Santa Brígida, canvi de la senyera de Santa Brígida per una estelada i associació al projecte "Hàbitat" del Projecte Rius amb una quota anual de 60 €.

Per a una informació més detallada dels continguts de l'assemblea no dubteu a demanar-la!

Jordi Garangou

Fotografies guanyadores
concurs Nummulit 2013

2n premi
Irene Garangou

3r premi
Sergi Farrés

RACÓ POÈTIC

Lloances guanyadores
Aplec Sta. Brígida 2013

Categoria adult: Carme Pujol

Ermita bonica,
penyal enlairat.
Il·lusions i anhels
fets realitat.

Categoria infantil: Pol Pujades

Ja albiro Santa Brígida, el meu cim enamorat.
És aquella muntanya del penya-segat.
Ja distingeixo la senyera, els parapents volant
i també algú al darrere, ja deu estar escalant.
Avui fas anys, és el teu dia,
jo et regalo aquesta poesia.

Accèssit: Irene Oliver

El primer diumenge de febrer
ha arribat i a Santa Brígida aniré.
Tradició d'any darrere any.
Amb alguna companya em trobaré
i a la verge flors li portaré.

FINS ON ARRIBEN
ELS ESQUELLES?

Oscar Termens i Jordi Rabionet
24/02/2013. Bonmatí. Arribada de la Maratrail 50km;
amb la samarreta esquelles; amunt i endavant!!

Tour Du Montblanc

Dissabte, 30 de juny. Girona - Les Houches - Fioux

Tan bon punt comencem les vacances d'estiu, sense temps per pensar-nos-ho gaire, dues germanes Baseiria i dues germanes Cortijo emprendem el camí cap a l'Alta Savoia. Anem al poble de Les Houches (França), on comencem la volta al massís del Montblanc. Allà aparcem el cotxe i agafem el telefèric cap a Bellevue, on comencem a caminar fins al refugi de Fioux, que està només a mitja hora. Aquesta estona ens serveix per adaptar-nos al pes de les motxilles, que, tot i que només porten l'imprescindible, es fa notar! Admirem la glacera de Bionassay, que s'alça monstruosa i inhòspita al nostre davant, i tot sigui dit, acostumades als Pirineus, aquesta alçada ens deixa a totes glaçades i ens anem repetint que l'objectiu no és culminar tot el massís del Montblanc, sinó només rodejar-lo. Arribem al refugi i després d'instal·lar-nos ens preocupem de reservar els refugis on passarem les nits següents. Sembla que els dos que hi ha a continuació ja estan plens i que el següent en què hi ha places lliures és a unes 10 hores de marxa.

Diumenge, 1 de juliol. Les Fioux - Croix de Bonhome

A les 6 del matí ja estem totes dempeus i ens dirigim cap al petit poblet de Contamines. Pel camí anem trobant rius cabalosos i furiosos, plens

d'aigua que transporta sediments glacials. Caminant i caminant, després d'uniques quantes parades per agafar força i de moltes hores de marxa, arribem al Col de Bonhome (2.329 m). Allà, el cel es tapa i comença a caure una pluja força intensa, i ben xopes arribem al refugi de la Croix de Bonhome. Aquest refugi és un dels més autèntics de tot el camí, tot i que no hi ha aigua calenta a les dutxes; té unes vistes espectaculars i un menjador amb llargues taules comunitàries. Entre la xerrameca d'un centenar d'excursionistes degustem un deliciós sopar que després de la llarga caminada es posa al moll de l'ós. Després, el personal del refugi acaba d'amenitzar la vetllada tocant alegres cançons franceses amb el violí i la guitarra.

Dilluns, 2 de juliol. Croix de Bonhome - Elisabetta

Al matí ens adonem del lloc privilegiat on se situa el refugi. Al bell mig d'alta muntanya alpina, rodejat d'agrestos pics solcats per glaç i neu. Un cop esmorzades ens encaminem fins al Col de Fours (2.685 m). Allí, una densa boira ens limita un xic la visió. Fent passos petits per un pendent que baixa molt dret cobert de neu, el dia es va aclarint sobre la vall extensa. És espectacular: salts d'aigua, rierols del desglaç i jardins naturals amb un ampli mostrari de flors alpines. Travessem rius tentinejant sobre roques sobresortides i seguim caminets fins al poble de Chapieux. Hi ha vaques escampades i marranxes de llet. Diu que hi fan el formatge Beaufort, el comú a la regió. Un tros més per la vall i fem un mos de truita i amanida al Refuge des Mottets, ornamentat amb fotos i estris d'esquí i del camp de temps remots. I tornem a pujar fins al Col de la Seigne (2.512 m), enclavament natural fronterer que separa França d'Itàlia. Ja a Itàlia, el camí torna a baixar i s'aplan. Una marmota alpina ens crida l'atenció. N'hem sentit moltes xiular agudament i hem vist molts caus excavats per la vall. La pluja acaba d'amenitzar el dia i arribem ben xopes al Refugio Elisabetta. El refugi és un enrenou d'excursionistes que ens hem anat trobant durant tot el dia relaxats per la caminada

i el sopar abundós que ens serveixen. A fora, un cel rosat amoreseix els pics cantelluts dels Alps.

Dimarts, 3 de juliol. Elisabetta - Courmayeur

El dia promet: un sol radiant, un cel blavíssim. I el recorregut, força planer, és d'admirar a cada pas: glaceres que es van apropant i prats de mil flors. Fem una beguda en un refugi, ja a les envistes del poble de Courmayeur, on farem nit. El camí de baixada al poble passa per pistes d'esquí i un pendent dret que va fent ziga-zaga i que sembla que no s'acabi mai. Fins que hi arribem, sota un sol de justícia. Courmayeur és un poble de muntanya farcit de referències d'esquí i alpinisme. Per dinar i sopar mengem pizza i un gelat boníssim de postres que degustem tot girant de tant en tant els ulls cap a l'ombra gegantina de la Dent du Geant, esmolada sobre el massís.

Dimecres, 4 de juliol. Courmayeur - Refugio Bonatti

Amb bon temps, puja que pujaràs fins al Refuge Bertone, on prenem un refresc, assedegades de calor com estem. I amunt, cap a Val Ferret, coberta de pins i un mosaic de flors. A la nostra esquerra s'alcen portentoses les Grandes Jorasses, un cúmul de pics enfiladissos i agrestos amb llengües de glaceres que baixen aturades en un punt. A l'hora de dinar arribem al Refugio Bonatti, nou i comfortable. Tot està dedicat a fotos de les gestes de l'alpinista Walter Bonatti. "L'aventura é dentro di noi", es llegeix en una foto d'ell penjada al menjador. Tenim forces i ganes per tirar caminant un tram més, però als refugis propers no hi cap ningú més. Així que passem la tarda en el marc incomparable on s'emplaça el refugi, davant per davant de les glaceres i els cims granítics. En algun moment un cruixit com de remor expansiva retona a la vall: és el so de les glaceres. Mentre fullegem llibres d'alpinisme pur per rocam, parets i glaceres impossibles i agosarades, el refugi es va omplint de gent. I es nota a l'hora de sopar; totes les taules plenes i un rebombori de converses, plats i forquilles.

Dijous, 5 de juliol. Refugi de Bonatti - Relais d'Arpette

Descansades i amb molta energia, tot travessant rierols i aigües salvatges amb l'ajuda dels pals, fem camí cap al refugi d'Elena. Mentrestant observem la vall, l'enorme paret rocosa del davant i la glacera de Pré de Bar. Esperant que pari de ploure, ens escalfem amb begudes calentes i esmorzem al refugi Elena. Pugem fins al Grand Col Ferret (2.537 m), on ens meravellam amb les vistes del nou país que comencem a trepitjar, Suïssa. Baixem fins al poble de Ferret, on agafem un bus que ens portarà fins a Champex; així ens estalviem sis avorrides hores de marxa per carretera que no ens permetrien acabar el Tour. Després de fer unes quantes giragonses per carreteres estretes i empinades, el bus ens deixa en una estació de telecadira de Champex. Pel camí dels *champignons* que hi ha darrere l'estació, arribem al Relais d'Arpette, que ens espera amb unes recomfortants dutxes calentes, una magnífica fondue de formatges i, això sí, uns autèntics preus suïssos!

Divendres, 6 de juliol de 2012. Relais d'Arpette - Col de Forclaz

Quan ens aixequem de bon matí i mirem a través dels vidres entelats ens adonem que tot està emboirat i que les muntanyes que ens envoltaven han desaparegut rere l'embolcall blanc. Plovisqueja i sembla que allà dalt a la Fenêtre d'Arpette, a tocar de les glaceres, en un lloc estret, cantellut i perillós, el temps conjura tempesta. Una mica a contracor abandonem aquella finestra glacial i emprendem una ruta alternativa, relativament més suau i agradable. La caminada, però, es converteix en un entreteniment: desnivells,

ovelles llanoses, fang abundant, vaques negres, boscos atapeïts, vegetació exuberant, boira densa... Tot pren un aspecte misteriós. Fa xafogor. Amb prou feines podem admirar el paisatge suís que ens encercla perquè està mig esborrat per la boira. Ens aturem uns minuts al refugi Alpago de Bovine (1.987 m). Continua plovent i de tant en tant el sol fa acte de presència.

Anem descendint per un bosc poblat d'avets, pins i molses fins que arribem a Col de Forclaz (1.526 m), on fem un mos, passem la tarda i hi fem nit.

Dissabte, 7 de juliol de 2012. Col de Forclaz - Refugi de la Flégère

La boira s'ha dissipat i ha donat pas a un cel blau i serè. Passem pel petit poble de Le Peuty i de lluny distingim el de Trient i la glacera del mateix nom. Enfilem muntanya amunt per un camí enmig de pins, avets i flors silvestres, i després per una vall amb turons suaus, roques i molta verdor. Caminem fins a arribar al Col de la Balme (2.191 m), al bell mig del qual hi ha un refugi. Quan ens adonem del que hi ha a l'altre costat del coll, l'emoció es converteix en una sorpresa immensa. Des d'allà s'albiren muntanyes i pics majestuosos: els Drus, les Agulles Roges, les Agulles de Chamonix... i el Montblanc, esplendorós i un xic amagat rere un núvol. Tornem a posar els peus a França. Baixem commogudes cap al poble de Le Tour, on hi ha un bon entramat de telefèrics, i continuem la marxa fins que arribem a Tré-le-Champ, on dinem al refugi de la Boerne (1.400 m). Tot seguit, seguim un camí que travessa un bosc. El sol és intens i fa calor. Finalment, arribem al refugi de La Flégère (1.877 m). I quina recompensa! Ens trobem ben bé davant del Montblanc i les glaceres. Sopem i abans d'anar a dormir sortim a fora per veure com la llum rosada del sol il·lumina aquestes muntanyes imperants.

Diumenge, 8 de juliol de 2012. Refugi de la Flégère - Chamonix - Girona

Des de les lliteres estant sentim com el vent colpeja els vidres del refugi amb

força i fúria. Tot és fosc i gris i plou amb insistència. Ha esclatat una bona tempesta. El mal temps ens fa desistir de passar pel Col de Brévent. Després d'esmorzar, baixem amb un telefèric, una mica entristides, cap a Chamonix (1.100 m). A mig matí el sol ha vençut les nuvolades de tempesta i ens permet acomiadar el tour amb una vista excel·lent de les glaceres i el Montblanc. Marxem amb el pensament ple de bons records, rialles i paisatges.

Ester Baseiria Martí, Judit Baseiria Martí, Anna Cortijo Guitart, Silvia Cortijo Guitart

Nota del Consell Redactor: per motius de maquetació aquest escrit no es va poder incloure en El Batall anterior.

L'OVELLA NEGRA

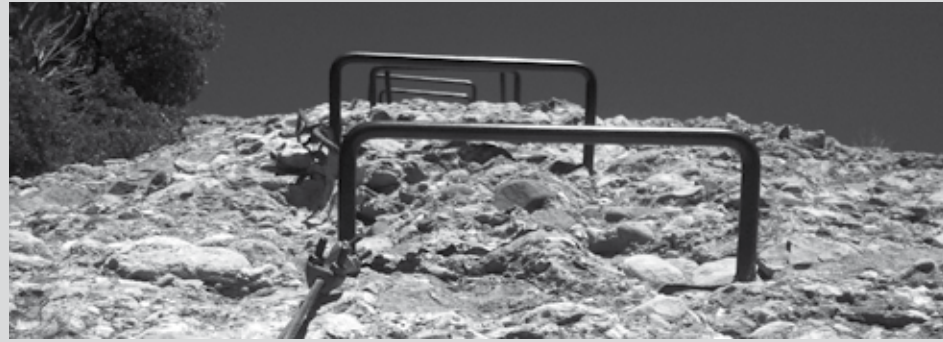

Senyals de rutes arrencades

Bústia malmesa

Graus de dificultat en vies ferrades

És un fet bastant habitual que la gent suposi la **via ferrada** com una activitat de muntanya fàcil i apta per a tothom... i, per tant, s'aventurin, sense més ni més, a una via que després "els va gran", ja sigui perquè la seva preparació física no és l'adequada, perquè no porten el material adequat o perquè simplement hi ha passos pels quals no tenen la suficient experiència com per executar-los sense por.

En aquest article hem volgut fer-vos un resum de les principals característiques que van lligades als diferents graus de dificultat existents a les vies ferrades, amb la finalitat que pugueu escollir les que millor s'adaptin a la vostra preparació tant física com tècnica.

Esperem que així gaudiu d'aquesta bella activitat sense córrer cap risc ni passar moments dolents o incòmodes.

Escala i graus de dificultat

L'escala generalment utilitzada a Espanya per definir els **graus de dificultat a les vies ferrades** és l'escala Hüsler, que les gradua en cinc nivells de dificultat, i que va de la A (poc difícil) a la E (extremadament difícil).

A continuació us presentem una breu descripció de cadascun dels nivells:

Grau A (poc difícil)

Es tracta d'una via fàcil en tot el seu recorregut, que transcorre per terreny generalment rocós, horitzontal o poc inclinat.

Les vies tipus A generalment estan molt ben equipades, amb cables, gra-

pes, cadenes i en determinats trams podem trobar petites escales de curt recorregut.

No és necessària una preparació física gaire elevada, només certa seguretat quan caminem en zones vertiginoses.

És un tipus de via ideal per a la iniciació a la via ferrada.

Grau B (lleugerament difícil)

Es tracta d'una via en general fàcil però amb alguns petits punts de dificultat, generalment sobre terreny rocós amb pendent i pot presentar alguns passos exposats o semiexposats.

Les vies tipus B també estan molt ben equipades, amb cables, clavetes per al peu, grapes, cadenes... Les escales poden ser llargues. En certs llocs és possible ascendir sense utilitzar material de seguretat, però amb escalada de dificultat III (UIAA).

Es recomana portar l'equip bàsic per a ferrades en aquest tipus de vies.

Es requereix una preparació física una mica més alta que per a les vies de grau A, sobretot pel que fa referència a la força i resistència de braços i cames.

És un tipus de via d'iniciació avançada, per a gent que ja ha fet prèviament algunes ferrades i li ha agradat aquesta activitat.

Grau C (difícil)

Es tracta d'una via difícil en la major part del seu recorregut. El terreny sol ser amb pendent o molt pendent

i amb una gran quantitat de passos exposats o semiexposats.

Les vies tipus C estan generalment equipades amb cables, clavetes per als peus, grapes, cadenes... Les escales llargues són freqüents i algunes poden ser inclús desplomades (amb inclinacions que sobrepassen la verticalitat).

En determinats llocs els punts d'ancoratge i de subjecció poden ser allunyats uns dels altres, i únicament hi ha un cable per assegurar-se en determinats passos. En indrets determinats és possible ascendir sense utilitzar material de seguretat, però amb escalada de dificultat IV (UIAA).

Es recomana portar l'equip bàsic per vies ferrades en aquest tipus de vies, juntament amb alguna baga que ens permeti descansar de tant en tant.

Es requereix una preparació física bona amb força i resistència de braços i cames.

És un tipus de via per a usuaris amb experiència en vies ferrades.

Grau D (molt difícil)

Es tracta d'una via àrdua i amb trams molt difícils en la major part del seu recorregut. El terreny és majoritàriament vertical inclús amb trams desplomats. La major part del recorregut són passos exposats.

L'equipament en aquest tipus de vies sol ser pobre. La major part de passos exposats o verticals únicament disposen d'un cable on assegurar-se.

En determinats punts els ancoratges i subjeccions poden trobar-se allunyats uns dels altres, i únicament hi ha un cable per assegurar-se en alguns dels passos. En alguns llocs poden haver-hi trams d'escalada sense assegurament de dificultat IV (UIAA).

L'equip bàsic de ferrades en aquest tipus de vies és indispensable, s'ha d'anar sempre ben encordat independentment del nivell que es tingui. S'aconsella també portar alguna baga

que ens permeti descansar de tant en tant.

Es requereix una preparació física bona, com en el C, només que amb més força (pels desploms) i gran resistència de braços i cames, ja que hi ha trams de llarga duració.

És un tipus de via per a usuaris experimentats en vies ferrades. Aquest tipus de via no és apta per a principiants.

Grau E (extremadament difícil)

Es tracta de vies on és necessària molta força física i una gran resistència. El terreny és vertical i desplomat. La major part del recorregut són passos exposats, amb recolzaments petits.

L'equipament en aquest tipus de vies sol ser pobre, cables amb clavetes per al peu amb freqüència bastant separades entre elles. La major part de passos exposats o verticals únicament disposen d'un cable on assegurar-se.

Generalment s'ha de combinar també amb trams d'escalada i es fa necessari portar corda.

L'equip de ferrades en aquest tipus de vies és obligatori, s'ha d'anar sempre ben encordat independentment del nivell que es tingui. S'aconsella també portar alguna baga que ens permeti descansar de tant en tant.

Es requereix una preparació física molt bona amb força (pels desploms) i gran resistència de braços i cames.

És un tipus de via per a usuaris experimentats en vies ferrades. Són necessaris coneixements d'escalada. Aquest tipus de via no és apta per a principiants.

Manel Moles

Un equip, 100 Km, una Causa. Trailwalker 2013

Intermón Oxfam Trailwalker és el desafiament esportiu més important, per equips, per lluitar contra la pobresa. El desafiament consisteix que equips de quatre persones recorrin a peu (o corrent) 100 km en un màxim de 32 hores, amb dues persones que facin de suport (per ajudar els corredors al llarg de tot el recorregut). Els quatre membres de l'equip han de començar, caminar i acabar tots junts.

L'objectiu no és altre que la lluita contra la pobresa i la injustícia al món. Per això, tots els equips es comprometen a aconseguir donatius (mínim 1.500 € per equip), que Intermón Oxfam destina a més de 400 projectes de cooperació, acció humanitària, comerç just i sensibilització, en 40 països.

Aquest any més de 900 valents (260 equips) han participat en aquest esdeveniment esportiu que va omplir de corredors tota la via verda entre Olot i Sant Feliu de Guíxols els passats dies 20 i 21 d'abril.

I dins aquests equips una bona colla amb representants amerencs (8 equips de l'empresa HIPRA i diversos equips amb membres del Grup Esquelles), ja sigui corrent o caminant durant els 100 km o com a suport dels corredors (sense ells, de ben segur que els que l'hem acabada no ho hauríem aconseguit).

La sortida a Olot, emocionant. Gairebé 1.000 persones, a punt per caminar o córrer, i 500 més dels equips de suport completaven una imatge impressionant. En aquells moments, la sensació era d'il·lusió, certs nervis pel repte que teníem al davant i la impaciència que es donés el "tret de sortida". I així començà tot a les 10 del matí; tot aquell cúmul de persones amb un únic objectiu, la solidaritat, iniciàvem un repte esportiu, almenys per mi, increïble i irreplicable.

No entraré en detalls de com va anar tot el trajecte, però vull remarcar l'objectiu d'equip d'aquesta competició. No hi ha res més reconfortant que veure que tot el teu equip arriba al port de Sant Feliu de Guíxols. 15 ho-

res, 20 hores, 25 hores, corrent, caminant, això rai; l'important era arribar tots junts i aconseguir aquest repte en equip.

Potser els pitjors moments per a la majoria d'equips van ser a l'entrada de la nit. Aquella fred intensa i el fet de trobar-te encara a una bona colla de quilòmetres de l'arribada feien que hi hagués moments de verdadera dificultat. I és aquí on prenien importància el fet de ser un equip tan ben avingut. Segurament els que llegeixin aquest escrit i hi hagin participat recordaran aquells moments durs, però també els moments feliços, que superen amb escreix els mals moments. Aquella companyonia, com uns i altres ens ajudàvem en moments de dificultat física o mental d'algun dels membres de l'equip. Imatges de peus llagats, butllofes pertot arreu, lesions de més o menys importància... Sí, també, però al final l'emoció de l'arribada a Sant Feliu ho fa oblidar tot.

Des d'aquí vull felicitar tots els equips que van participar en aquesta edició, independentment de si van acabar o no, i especialment tots els equips amb participants amerencs, i, si em permeteu, encara una felicitació més especial als meus companys d'equip, la Mònica, la Cristina i en Joan, i a tots els suports "oficials i no oficials", en Raül, en David, l'Helena, la Laia i l'Enric. Ah, i, no cal dir, a en Xevi i la Vero, que en moments difícils sempre hi eren.

100 km, una causa, i almenys per ara, si el cos no ens fa cap mala passada, l'any que ve si es torna a fer aquí segur que repetirem.

Jordi Fontàs i Mitjanes

Cap d'any a Montgarri

On podríem anar a celebrar l'Any Nou? I... ens va semblar interessant la proposta d'anar a Montgarri; excursions amb raquetes i estada al refugi, una sortida de quatre dies: 29, 30 i 31 de desembre i 1 de gener. Una bona manera de començar l'any!!

El punt d'inici era el pla de Beret. I des d'allà vam pujar cap a Montgarri. El refugi és l'antiga rectoria hostatgeria del santuari de Montgarri reconstruïda.

Això, el refugi i l'església, és tot el que queda; la resta de poble està totalment abandonat, sembla que a causa de les dures condicions de vida d'aquest indret, tal com també va passar en altres llocs dels Pirineus. A l'interior del santuari hi havia un petit recull fotogràfic testimoni de la història del poble.

Instal·lats ja al refugi comencen les activitats. Hem de saber utilitzar i portar un Arva, és obligatori; ens expliquen com funciona i passem la tarda practicant exercicis de simulacre de "salvament" en cas d'allau (afortunadament en els pronòstics no hi havia cap perill d'allaus en tots els dies).

Pel 30 i el 31 teníem previst caminar amb les raquetes. El primer dia vam anar des de Montgarri als estanys des Clòsos. Un dia ennuvolat i una mica boirós que no ens va deixar gaudir gaire de les vistes; no obstant això, vam poder veure el Tuc de Parros i el del cap de les Closses.*

L'últim dia de l'any es va aixecar molt animat: un cel blau que feia lluir la blancor de la neu meravellosament. Aprofitant el bon dia ens enfilem per la pleta de Mar i fem un "cim", un tosalet de nom desconegut però molt bonic que ens permet admirar els nevats paisatges pirinencs. Vista de 360°, espantant, i decidim batejar-lo amb el nom de Bonviure-Pacharan (dedicat a la beguda que ens amenitzava els capvespres).

I a la nit, bona festa per acomiadar l'any i celebrar l'arribada del nou: molt bon sopar, campanades amb cava al so de les campanes del santuari, una nit no gaire freda, i ja dins del refugi xerinxol amb acords de guitarra inclosos i combinacions de cançons internacionals.

A diferència dels dies anteriors aquesta nit el refugi estava ple, érem un conjunt de muntanyencs molt diversos: francesos, suïssos, del país. I la sorpresa va ser un guia francès que amb la guitarra es va convertir en l'animador de la festa i va fer que desempolseguéssim les cançons folk i de muntanya, cosa que va convertir la vetllada en un cant animat. Cançons cantades ara pels francesos, ara pels catalans, ara pels suïssos..., cadascú en la seva llengua i, entre totes, una Santa Nit cantant tots alhora amb una meravellosa barreja de totes les llengües (un dels moments màgics de la nit). Un ambient de muntanya molt bonic!

Ja amb l'any nou ens acomiadem de Montgarri, i perquè tot fos rodó, nevada a primera hora del dia!! Tornem cap al pla de Beret, on havíem deixat els cotxes, compartint camí amb els trineus arrossegats per gossos que posen el punt a una típica estampa hivernal i muntanyenca. Preciós!

Lurdes Casacuberta, Mercè Vila

* Us recomanem aquest reportatge de la sèrie Cims per gaudir d'aquests paisatges i conèixer una mica més el que alguns potser recordareu com a "capità enciam": <http://www.rtve.es/alacarta/videos/cims/cims-pep-pares-puja-cap-closos/1361726/>

Des d'Amer i per a turistes

ENJOY PYRINEES, SL és una agència de viatges recentment creada amb l'objectiu d'oferir paquets turístics d'activitats i experiències a la nostra zona, així com la gestió de propostes d'oci per a aquells que tingueu ganes de fer alguna escapada.

BICICARRIL.COM, amb més de 12 anys treballant en la promoció de les vies verdes, és la marca especialitzada en el servei de lloguer de bicicletes per a la Via Verda, guiatges, trasllats, disseny de rutes en BTT i carretera, com també paquets cicloturístics amb allotjament des dels Pirineus fins a la Costa Brava.

Aquest any s'ha inaugurat una nova ruta cicloturística catalana, la Ruta Pirinexus, de 351 quilòmetres, que uneix la Catalunya Nord amb la Catalunya Sud. Per damunt de tot, és la culminació d'una voluntat comuna del Conseil Général des Pyrénées-Orientales, el Consorci Vies Verdes de Girona i Pays Pyrénées-Méditerranée d'enllaçar i revalorar els nostres territoris mitjançant el desenvolupament de llurs potencials turístics, econòmics i culturals a través d'un producte cicloturístic que estigui a l'abast de tothom. 351 quilòmetres d'itineraris senyalitzats i segurs que ens permetran recórrer en bicicleta paratges insòlits, tot combinat amb les especialitats culinàries del nostre territori, i posar en valor nostre patrimoni.

Bicicarril.com ha adaptat la ruta Pirinexus per a tots aquells que vulgueu fer la ruta per carretera. Per als amateurs de la bicicleta, disposem de la Ruta **BiciPyrinees**, de 420 quilòmetres, amb 5.000 metres positius. Us animem a provar-la, no us deixarà indiferents!

Us convidem a agafar la bicicleta i fer el recorregut entre el mar i la muntanya per redescobrir la bellesa del nostre país català! Bicicarril.com t'ho posa fàcil, et gestionem la ruta perquè no t'hagis de preocupar per res..., només de pedalar!

Enjoy Pyrinees

La conservació dels butlletins: una fita per al futur

En el si del Servei General d'Informació de Muntanya, al llarg dels seus quaranta anys de funcionament, hem aconseguit articular un fons documental sobre la muntanya de grans proporcions, únic al país, amb una estructuració a nivell internacional totalment equiparable a qualsevol organisme similar d'arreu del món.

Un dels aspectes al qual hem dedicat una especial atenció en la vertebració del fons documental ha estat la creació d'una hemeroteca representativa dels diferents àmbits alpinístics internacionals, però que també fos a bastament representativa de les publicacions periòdiques editades a Catalunya. Això s'ha complert fins al punt que actualment a l'hemeroteca del Servei hi podem consultar les col·leccions completes dels principals anuals publicats arreu del món, així com les col·leccions de revistes més representatives que s'editen a cada país; per altra banda també podem afirmar, sense por d'equivocar-nos, que aplega la col·lecció més completa de publicacions periòdiques catalanes que existeix sobre el tema de muntanya.

Actualment es compta amb moltes de les col·leccions completes dels butlletins i revistes més importants que s'han publicat per part de les diverses entitats que conformen el teixit associatiu excursionista a Catalunya, tant de Barcelona ciutat com d'aquelles d'àmbit comarcal.

Així com fèiem referència a l'àmbit geogràfic, també ens hem de referir a l'àmbit històric, ja que a l'hemeroteca també són presents aquelles publicacions editades, en altres temps, per entitats que no han sobreviscut fins als nostres dies. En aquest aspecte és de destacar la gran producció editorial de premsa excursionista publicada abans de la Guerra Civil que assolà el país, i que l'empremta dels repressors va condemnar a la seva desaparició, la qual cosa fa que la seva localització i adquisició sigui difícil i feixuga.

La importància de comptar amb una hemeroteca que reculli la totalitat de les publicacions periòdiques (revistes, butlletins, circulars, programes...) editades per les diverses entitats excursionistes de casa nostra no cal justificar-la, ja que en les planes de totes hi ha escrita la història del nostre excursionisme.

En aquest sentit em ve al cap un fet viscut. Una entitat d'àmbit comarcal, editora d'un portaveu que fa gairebé cent anys que s'edita, va tenir un ensurt domèstic arran d'un petit incendi que va posar de manifest la fragilitat que caracteritzava, sense tenir-ne ells consciència, la preservació de la seva història social, ja que en aquells moments només existia una col·lecció completa del seu butlletí. La possibilitat que aquella única col·lecció s'hagués cremat els va esperonar a recuperar-ne dues col·leccions més; una

va anar destinada a la biblioteca pública de la seva població, l'altra forma part de l'hemeroteca del Servei. Amb aquesta diversificació l'entitat es va assegurar poder recuperar sempre el dia dia de la seva història.

En aquest darrers anys des de la Junta Directiva del Centre Excursionista Amerenc s'ha estat treballant per tal de recuperar una col·lecció completa del seu butlletí, amb la finalitat d'incorporar-lo a l'hemeroteca del SGIM, on des d'ara està a disposició de qualsevol consulta d'aquells que hi puguin estar interessats. Al mateix temps, el que és més important sota el meu punt de vista és que, juntament amb moltes altres col·leccions de butlletins d'altres entitats, forma part d'un fons documental, significatiu del patrimoni cultural de l'excursionisme català, amb una clara vocació de conservació.

Carles Capellas
Servei General d'Informació de Muntanya

10% DE DESCOMPTE PER A TOTS ELS SOCIS I SÒCIES DEL GRUP ESQUELLES EN LES NOSTRES ACTIVITATS, PRESENTANT AQUEST CUPÓ

G E A E
GRUP EXCURSIONISTA
AMERENC ESQUEL·LES